

Arrest

nr. 297 680 van 27 november 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 april 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. VAN DEN BRUEL en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 april 2023 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: verweerder) de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Mijnheer

Naam. P. Voornaam: A. Geboortedatum [...]1990

Geboorteplaats K. Nationaliteit. Bulgarije

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 20.10.2010 hebt u zich aangemeld bij het gemeentebestuur van de Stad Antwerpen om uw aanwezigheid op het grondgebied te melden en u werd die dag in het bezit gesteld van een formulier "melding van de aanwezigheid" (bijlage 3ter). Met dergelijke bijlage 3 ter kan een EU-burger maximum 3 maanden in België verblijven. U verklaarde diezelfde dag in België aangekomen te zijn. Op 05.04.2013 hebt u zich opnieuw aangemeld bij het gemeentebestuur van de Stad Antwerpen om uw aanwezigheid op het grondgebied te melden en u werd die dag in het bezit gesteld van een formulier "melding van aanwezigheid" (bijlage 3 ter). U verklaarde op 03.04.2013 in België aangekomen te zijn.

Op 28.08.2013 diende u te Antwerpen een "aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van Europese werknemer-loontrekkende" (bijlage 19) in. U werd diezelfde dag ingeschreven in het Wachtregister en er werd u een verklaring van inschrijving (bijlage 8) afgeleverd.

Op 22.10.2013 werd u na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het Vreemdelingenregister. Op 07.11.2013 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart geldig tot 23.10.2018.

Op 12.12.2014 werd u door de Stad Antwerpen van ambtswege afgevoerd uit de registers.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 26.02.2015 bij verstek tot een geldboete van 200,00 euro (x6 = 1.200,00 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en verlies van recht tot sturen 1 maand van alle categorieën uit hoofde van een ademanalyse ten minste 0,50 mg (1,2 g/l bloed).

Op 30.04.2015 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van inbreuken op de wapenwetgeving; bedreigingen, mondeling of schriftelijk; slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met voorbedachten rade: woonstschennis met geweld, bedreigingen, braak; beschadiging, vernieling van rijtuigen wagons of motorvoertuigen.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 09.06.2015 bij verstek tot een geldboete van 30,00 euro (x6 = 180,00 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) uit hoofde van politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: bord C3 onderbord laden/lossen-verboden toegang en regelen snelheid en veroordeelde u tot een geldboete van 200,00 euro (x6 = 1.200 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) en verlies van recht tot sturen 1 maand van alle categorieën daar u geen houder was van een geldig rijbewijs.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 14.07.2015 tot een definitieve gevangenisstraf van 20 maanden met probatie-uitstel voor een termijn van drie jaar uitgezonderd de reeds ondergane hechtenis (van 30.04.2015 tot 14.07.2015) daar u zich schuldig maakte aan onder een bevel of onder een voorwaarde, mondeling. A. S., te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is (feit gepleegd op 19.10.2014 en op 30.04.2015); aan een wielsleutel en een koksmes vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden gehad of gedragen te hebben, zijnde een wapen dat geacht wordt een verboden wapen te zijn (feit gepleegd op 19.04.2015); aan met het oogmerk om te schaden, rijtuigen, wagons of motorvoertuigen, namelijk een auto van het merk Citroën met kentekenplaat (...) toebehorende aan G.G. geheel of ten dele te hebben vernield of onbruikbaar gemaakt (feit gepleegd op 19.04.2015); aan met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan K.S., de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad hebbende (feit gepleegd op 19.04.2015); aan zonder een bevel van de overheid en buiten de gevallen waarin de wet toelaat in de woning van bijzondere personen tegen hun wil binnen te treden, in een door een ander bewoond huis, appartement, kamer of verblijf, namelijk een appartement gelegen te 2020 Antwerpen, (...), door K.S. bewoond, of in de aanhorigheden ervan te zijn binnengedrongen, hetzij met behulp van bedreiging of geweld tegen personen, hetzij door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 19.04.2015); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan A. S., de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad hebbende, het misdrijf gepleegd 16.734 697 zijnde tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame en seksuele relatie heeft of gehad heeft (feit gepleegd op 19.10.2014); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan A. S., het misdrijf gepleegd zijnde tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve relatie en seksuele relatie had of gehad heeft (feit gepleegd op

30.04.2015) en aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan G.G. (feit gepleegd op 19.04.2015).

Op 14.07.2015 werd u vrijgesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 10.12.2015 bij verstek tot een geldboete van 200,00 euro (x6=1.200,00 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) met uitstel 3 jaren voor 100,00 euro (x6=600,00 euro) of vervangend rijverbod: 30 dagen en verlies van recht tot sturen 1 maand van alle categorieën uit hoofde van intoxicatie aan het stuur: adem of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2 g/l en tot een geldboete van 30,00 euro (x6 =180,00 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) uit hoofde van het niet ingeschreven zijn van een voertuig.

De Politierechtbank van Brussel veroordeelde u op 26.01.2017 bij verstek tot een geldboete van 500,00 euro (x6 =3.000,00 euro) (vervangend rijverbod: 150 dagen) en verlies van recht tot sturen 1 jaar van alle categorieën met examen(s): praktisch, theoretisch, medisch en psychologisch uit hoofde van dronken sturen of in soortgelijke staat (herhaling) en intoxicatie aan het stuur: adem of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2 g/l (herhaling).

Op 09.05.2017 diende u te Antwerpen een "aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in. U werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister.

Op 14.05.2017 werd u na een positieve woonstcontrole ingeschreven in het Vreemdelingenregister. Op 09.11.2017 werd u te Antwerpen een "verklaring van inschrijving" (bijlage 8) afgeleverd en op 23.11.2017 werd u in het bezit gesteld van een E kaart geldig tot 09.11.2022.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 24.01.2018 (op verzet 27.09.2017) tot een geldboete van 100,00 euro (x6 =600,00 euro (vervangende gevangenisstraf 15 dagen) en verlies van recht tot sturen 15 dagen van alle categorieën uit hoofde van bestuurder- geen verzekering BA voertuig en tot verlies van recht tot sturen 9 maanden van alle categorieën met alle examens en elektronisch toezicht 3 maanden uit hoofde van politie van het wegverkeer en van de openbare weg: voertuig in de hand houden, voorzienbare hindernis en dronken sturen of in soortgelijke staat (herhaling).

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 02.10.2018 bij verstek tot een geldboete van 400,00 euro (x8=3.200,00 euro) (vervangend rijverbod: 120 dagen) en verlies van recht tot sturen 3 maanden van alle categorieën met examens: medisch, psychologisch uit hoofde van intoxicatie aan het stuur: adem- of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2 g/l (herhaling).

Op 27.03.2020 werd u van ambtswege uit de registers afgevoerd (voorstel afvoering van ambtswege: 19.09.2019).

Op 15.10.2020 werd u aangehouden en op 16.10.2020 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van opzettelijke brandstichting van andermans roerende goederen; schriftelijke bedreigingen onder bevel of voorwaarde; vernieling met geweld van andermans roerende eigendommen; belaging.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde op 27.10.2020 (op verzet 12.11.2019) tot een geldboete van 25,00 euro, (x8 = 200 euro) (vervangende gevangenisstraf 3 maanden) uit hoofde van een inbreuk op de autokeuring en tot een gevangenisstraf van 3 maanden, een geldboete 750 euro (x8 = 6 000,00 euro) (vervangend rijverbod: 240 dagen) en het verlies van recht tot sturen 1 jaar van alle categorieën uit hoofde van intoxicatie aan het stuur: adem- of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2 g/l en sturen tijdens verval.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 03.11.2020 (op verzet 25.10.2019) tot het verlies van recht tot sturen 9 maanden van alle categorieën met alle examens en elektronisch toezicht 4 maanden uit hoofde van sturen zonder onderzoek en inbreuk op het rood licht.

Vanaf 19.11.2020 onderging u de voorlopige hechtenis onder elektronisch toezicht (hierna: E.T.).

Op 23.12.2020 werd de vervangende gevangenisstraf van 3 maanden uitgesproken door de Politierechtbank van Antwerpen op 27.10.2020 in uitvoer gebracht.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 03.03.2021 tot een definitieve gevangenisstraf van 12 maanden met probatie-uitstel voor een termijn van 5 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan een persoon, met name A. S., geboren te Sofia (Bulgarije) op [...]1990 te hebben belaagd, terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren (feiten gepleegd op 22.07.2020 en op 15.10.2020).

Op 03.03.2021 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend. Op 02.07.2021 werd u aangehouden en op 02.07.2021 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling door de politierechtbank 03.11.2020. Er restte u nog 1 maand en 28 dagen gevangenisstraf.

Op 05.07.2021 werd de gevangenisstraf uitgesproken door de Politierechtbank te Antwerpen op 09.02.2021 actief.

Op 17.07 2021 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 21.10.2021 diende u te Antwerpen een aanvraag tot herschrijving in.

Op 08 12.2021 maakte de DVZ instructies over aan de stad Antwerpen dat u opnieuw kon ingeschreven worden in het vreemdelingenregister mits positieve woonstcontrole.

Op 27.01.2022 werd u aangehouden en op 29.01.2022 werd u opgesloten in de gevangenis te Antwerpen. U werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van poging doodslag en uit hoofde van schriftelijke bedreigingen onder bevel of voorwaarde; vernieling andermans roerend goed met geweld of bedreiging; belaging; opzettelijke slagen en verwondingen aan minderjarige door vader; opzettelijke slagen en verwondingen aan partner: schending tijdelijk huisverbod.

De Correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 18.03.2022 tot een geldboete 300,00 euro (x8= 2400,00 euro) (vervangende gevangenisstraf: 2 maanden); tot het verlies van recht tot sturen voor een termijn van 9 maanden van allé categorieën met alle examens, uit hoofde van inbreuk betreffende de inschrijving van voertuigen en daar u geen verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijvoertuigen, de schuldige zijnde de eigenaar en aan een gevangenisstraf van 6 maanden, een geldboete 1000,00 euro (x8 = 8.000,00 euro) (vervangend rijverbod: 300 dagen) en verlies van recht tot sturen voor een termijn van 2 jaren van alle categorieën met alle examens uit hoofde van het besturen van een voertuig, een bestuurder met het oog op scholing begeleid te hebben spijs een vervallenverklaring van het recht tot sturen, zonder het voorgeschreven onderzoek met goed gevolg te hebben ondergaan (herhaling) en verlies van recht tot sturen omwille van fysiek gebrek van alle categorieën.

Op 04.04 2022 werd het probatieuitstel u verleend bij uw veroordeling d.d. 03.03.2021 herroepen.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 13.07.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 4 jaar in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan bij een naamloos of ondertekend geschrift, onder een bevel of onder een voorwaarde, iemand te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen. waarop een criminele straf gesteld is, ten nadele van R. F., geboren te T. J. Jud. G. (Roemenië) op [...] 1992 (feit gepleegd op 11.09.2021); aan rijtuigen, wagons of motorvoertuigen geheel of gedeeltelijk te hebben vernield, namelijk de autoruit aan bestuurderskant stuk te slaan met een steen, ten nadele van A. S., geboren te Sofia (Bulgarije) op 27.01.1990 (feit gepleegd op 15.01.2022); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige door zijn vader, ten nadele van A. P., geboren te Antwerpen op 12.01.2016 (feit gepleegd op 15.01.2022); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft, ten nadele van A. S. geboren te Sofia (Bulgarije) op (...)1990 (feit gepleegd op 15.01.2022); aan als uithuisgeplaatste, het ten aanzien van uw persoon door de procureur des Konings opgelegde bevel tot huisverbod, te hebben overtreden. te weten het constant opbellen van de hierna vermelde persoon en het aan haar woning verschijnen ondanks het opgelegde huis- en contactverbod, ten nadele van Angel POPOV, geboren te Antwerpen op 12.01.2016 en ten nadele van A. S., geboren te Sofia (Bulgarije) op

(...)1990 (feiten gepleegd tussen 20.01.2022 en 29.01.2022, meermaals, op niet nader bepaalde data) en aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of had gehad, ten nadele van R. F. F.R., geboren te T. J. Jud. G. (Roemenië) op (...)1992 (feiten gepleegd op 02.09.2021 en in de nacht van 03.09.2021 op 04.09.2021).

Op 13.01.2023 stelde het Hof van Beroep te Antwerpen vast dat de bewezen verklaarde feiten [namelijk opzettelijk slagen of verwondingen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad van minder dan of gelijk aan 4 maanden (2 slachtoffers, feiten gepleegd op 27.01.2022) en opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (1 slachtoffer, feiten gepleegd op 27.01.2022)] samen met de feiten waarvoor u reeds veroordeeld werd bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 13.07.2022, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering vormen van eenzelfde misdadig opzet, dat de huidige feiten voorafgaan aan dat arrest en dat de in dat arrest opgelegde bestraffing geen voldoende bestraffing vormt voor al de misdrijven samen. en legde zodoende een bijkomende bestraffing van 1 jaar gevangenisstraf op Tevens werd vastgesteld dat u zich in staat van wettelijke herhaling bevond.

Op 03.03.2023 werd het probatieuitstel verleend bij uw straf d.d. 03.03.2021 in uitvoer gebracht.

U heeft niet minder dan 4 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen, wegens het plegen van gewelddadige feiten. U werd meermaals veroordeeld door de Politierechtbank. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven, niet aangegrepen om u te herpakken. U bevindt zich momenteel in een strafcategorie van 5 tot 7 jaar.

Op 14.07.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld voor bedreigingen, verboden wapendracht, vernieling van een voertuig. het toebrengen van slagen en verwondingen met voorbedachten rade met arbeidsongeschiktheid tot gevolg aan S.K., woonschennis, het toebrengen van slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid ten aanzien van uw toenmalige partner S. A., het toebrengen van slagen en verwondingen aan uw toenmalige partner S. A. en het toebrengen van slagen en verwondingen aan G.G. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 14.07.2015 blijkt: "De feiten van de tenlastelegging zijn ernstig. Beklaagde {u} stelde zich bijzonder agressief op ten aanzien van zijn vriendin en zijn tante en diens vriend en vertoonde hierbij totaal geen respect voor andermans fysieke integriteit".

U stelde ter zitting veel spijt te hebben van hetgeen gebeurd was en verklaarde een alcoholprobleem te hebben. U gaf aan niet in staat te zijn uw agressie te onderdrukken wanneer u gedronken hebt. De rechtbank veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 20 maanden met uitstel en koppelde probatievoorwaarden aan het uitstel. U stemde in met het volgen van een cursus agressiebeheersing, het volgen van een behandeling voor uw alcoholproblematiek en het u onthouden van ieder gebruik van alcohol.

Op 22.07.2020 werd de politie opgeroepen om zich te begeven naar de (...) te W. De oproepster, S. A., meldde dat haar ex-vriend. zijnde u, dronken was en haar voortdurend opbelde en verklaarde dat hij ging langskomen. Ter plaatse verklaarde S. A. dat u haar berichten stuurde waarin stond dat ze jullie 4-jarig zoontje moest brengen of dat u anders het huis in brand ging steken. U zou ook die nacht een vuilbakje dat op het balkon stond, in brand hebben gestoken. Op 15.10.2020 werd de politie opnieuw opgeroepen door S. A. ditmaal omdat u trachtte binnen te dringen in haar slaapkamer. Wanneer verbalisanten ter plaatse kwamen, stelde mevrouw dat u net de woning was ontvlucht. Verbalisanten hoorden u over een tuinmuur springen en konden u korte tijd later interceperen. Volgens het relaas van S. A. was de relatie tussen jullie sedert september 2020 definitief gedaan. U zou evenwel nog steeds op haar appartement slapen in afwachting van een nieuwe woonst. Die nacht was u volgens haar onder invloed en wou u met haar praten. U bleef op haar slaapkamerdeur kloppen en stuurde haar dreigende berichten. U had ook een mes in de tv gestoken. De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 03.03.2021 voor belaging. U werd vrijgesproken voor opzettelijke brandstichting en bedreigingen. De rechter wees u er op dat de feiten ontoelaatbaar zijn. U heeft een inbreuk gepleegd op de persoonlijke levenssfeer van uw ex-vriendin. De rechter verleende u opnieuw probatie uitstel voor een termijn van 5 jaar, mits naleving van voorwaarden waaronder een contactverbod met S. A.

Op 04.09.2021 kwamen de verbalisanten aan op het adres M(...) te A. waar u verklaarde samen te wonen met uw toenmalige vriendin R. F. Een vriendin van het slachtoffer had de politiediensten gecontacteerd.

U opende de deur, waarbij bleek dat uw rechterhand hevig aan het bloeden was en bloed aanwezig was in uw gezicht en aan uw voeten. In de woning werd R. F. in de leefruimte aangetroffen. Ze hing vol met bloed over haar kledij en lichaam, om haar linkerknie was een verband aangebracht en ze maakte gebruik van loopkrukken. Zij verklaarde dat de op haar been aanwezige bloeddruppels van u waren. De verbalisanten meenden eveneens te verstaan dat u haar gewurgd had en zij kuchte enkele malen. Bij medische controle werd geen zwelling aangetroffen en zij werd niet overgebracht naar het ziekenhuis. U en mevrouw R. F. werden verhoord op 04.09.2021. Mevrouw R. F. verklaarde u ongeveer drie jaar te kennen. Drie tot vier maanden geleden werd u echt sympathiek en gaf u haar bloemen. Uiteindelijk bleek u volgens haar verklaringen een psychopaat te zijn. Zij verklaarde dat u op 02.09.2021 dronken was. Ze zei u dat ze niet van u hield en dat ze niet met u in discussie wou gaan omdat u dronken was. U hebt hierop gereageerd door haar bij de keel te grijpen en haar tegen de deur van de kast te duwen. Ze weet niet of u haar wilde wurgen, maar ze heeft zich kunnen verweren. Toen probeerde u haar opnieuw bij de keel te grijpen, waarop zij reageerde door u een trap tegen uw geslachtsdeel te geven. Uiteindelijk kon u haar bij de haren nemen en hebt u haar op de grond geduwd. Bij de val heeft zij een fractuur in haar knie opgelopen. Uiteindelijk zijn jullie beiden gaan slapen. Ze verklaarde op 03.09.2021 wakker te zijn geworden omdat ze te veel pijn had, waarna ze naar de spoedafdeling van het ziekenhuis was gegaan. Terug thuis bleef u haar lastigvallen omdat ze wou vertrekken naar haar zus en u nam haar sleutels af. Nadat ze even geslapen had, merkte ze dat u alweer dronken was geworden. U begon te schelden en spuwde meermaals naar haar. U sloeg meerdere malen op haar hoofd en op haar gezicht en gooide verschillende voorwerpen naar haar. U bleef mondeling agressief. Tijdens uw agressie heeft u zichzelf gesneden aan het glas dat op de tafel stond waarbij u bloedde aan uw hand. Omdat mevrouw niet naar de politie kon bellen zonder dat u het merkte, heeft zij via WhatsApp een bericht gestuurd naar een vriendin. Deze vriendin heeft de politie gebeld, die dan ter plaatse gekomen is.

U ontkende de feiten. De verklaringen van R. F., werden door het Hof geloofwaardig geacht. Uw verklaring dat niets zou voorgevallen zijn tussen u en R. F. anders dan een verbale discussie, waarbij louter door u per ongeluk een glas zou omgestoten zijn in de nacht van 3 op 4 september 2021 en voor het overige niets noemenswaardig zou voorgevallen zijn op 2, 3 en 4 september 2021, waren daarentegen allerminst geloofwaardig.

Op 15.01.2022 maakte u zich schuldig aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan uw minderjarige zoon en aan uw toenmalige partner. S. A. verklaarde bij verhoor op 15.01.2022 dat zij reeds acht jaar een relatie met u had en dat de situatie was verslechterd sinds september 2021 omdat u veel alcohol dronk en hierdoor agressief werd. Ze verklaarde dat u altijd al jaloers was en zich controlerend opstelde. De avond voordien was u bij haar. Omdat jullie ruzie hadden gekregen was u vertrokken naar uw eigen appartement en had u haar beloofd om haar niet meer lastig te vallen. U begon haar echter constant te bellen en te sms'en. U wilde dat zij naar u toe kwam en bleef slapen. Omdat ze dit niet wilde, begon u te dreigen naaktfoto's van haar online te plaatsen op haar facebookprofiel. Zij werd gebeld door een vriendin die vertelde dat naaktfoto's gepost waren op haar facebookprofiel, die 10 minuten later weer verdwenen waren. Eerder die ochtend had zij met u afgesproken om alles uit te praten, omdat u had beloofd haar met rust te laten als ze naar u toe kwam om te praten. Zij was naar uw appartement gereden met de auto, waarbij jullie gemeenschappelijke zoon op de achterbank zat. Toen ze aankwam op uw adres mocht jullie zoon bij haar vooraan komen zitten. U stond buiten op uw terras. U wilde niet naar beneden komen en stelde dat zij haar auto parkeerde en naar boven kwam in uw appartement. Zij wilde dat niet omdat ze zich onveilig voelde. Er ontstond een discussie en op het moment dat zij haar voertuig terug wilde starten om te vertrekken, vloog iets door het raam. Dit voorwerp is tegen haar rechter kaak gevolgen waarna het tegen de heup van A. op de passagierszetel is gevallen. Zij zag dat het een baksteen was en is meteen in paniek doorgereden naar het politiebureau.

Het Hof oordeelde dat de feiten bewezen waren op basis van de vaststellingen van de verbalisanten, de medische attesten, het fotodossier en de geloofwaardige verklaringen van S. A. Het staat eveneens vast dat u wetens en willens een baksteen hebt gegooid naar de wagen waarin S. A. en jullie zoon A. op dat ogenblik aanwezig waren. De verklaringen dat u zomaar een steen gooide ergens in de richting van de wagen en van S. A. en u zelfs zou geschrokken zijn toen de baksteen de wagen daadwerkelijk raakte, is volgens het hof volstrekt ongeloofwaardig.

Uit het arrest d.d. 13.07.2022 blijkt: "De bewezen verklaarde feiten geven blijk van een agressieve ingesteldheid en van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen, in bijzonder zijn {uw} partners. Beklaagde {u} dient te beseffen dat het plegen van dergelijke feiten onaanvaardbaar is".

De feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en dit ten aanzien van een persoon met wie u een duurzame seksuele relatie had. Uw handelingen zijn bijzonder laakbaar.

Op 27.01.2022 maakte u zich opnieuw schuldig aan gewelddadige feiten. Uit het strafdossier blijkt dat op 27.01.2022 een discussie tussen u en uw kompaan enerzijds en de drie slachtoffers anderzijds volledig uit de hand was gelopen. Aan beide zijden was sprake van bijzonder veel middelenmisbruik.

Uit de analyse van de camerabeelden blijkt dat allé partijen duidelijk onder invloed waren van alcohol dan wel verdovende middelen. Rond 23.00 uur was er contact tussen de beide groepjes. In eerste instantie leek de situatie rustig, doch een halve minuut later kon worden vastgesteld dat u een duw kreeg waarbij het evenwel niet te zien was van wie. U begaf zich daarop in de richting van N.A. Even later stonden N.A. en uw mededader S. neus aan neus waarna u plots het slachtoffer N.A. naar achter duwde en deze laatste ten val kwam. Wanneer slachtoffer A.E.A. uw kompaan S. vervolgens trachtte weg te trekken van zijn vriend N.A. vloog u op A.E.A. af waardoor ook deze ten val kwam. Slachtoffer N. sloeg daarop met zijn rugzak in de richting van u waarna ook dit slachtoffer op de grond gewerkt werd. U keerde zich vervolgens opnieuw in de richting van slachtoffer N.A. aan wie u nog een trap uitdeelde. Ook slachtoffer A.E.A. kreeg vervolgens nog een vuistslag en eveneens trappen toegediend. Op een bepaald ogenblik trachtte slachtoffer N.A. nadat deze een tijdje roerloos op de grond lag, terug recht te kruipen. Hij gaf de indruk in een smekende houding te gaan zitten om geen verdere stampen en/of slagen meer te krijgen. Op dat moment werd vastgesteld hoe u zonder meer met uw rechtersvoet nog twee harde trappen uitdeelde op het hoofd van N.A. Ook A.E.A. werd opnieuw tegen de grond geslagen door middel van twee van uw vuistslagen. De eerste slagen aan N.A. werden toebedeeld om 23.01.21u en het geweld stopte pas om 23.03.26u wanneer een voorbijganger leek tussen te komen. Meer dan twee minuten lang werden trappen en slagen uitgedeeld aan de verschillende slachtoffers.

Net als de eerste rechter was het Hof van oordeel dat geenszins aannemelijk werd gemaakt dat er in casu sprake was van uitlokking. De rechter wees er u op dat de feiten bijzonder ernstig zijn, getuigen van zinloos geweld en een fundamenteel gebrek aan normbesef en respect voor andermans fysieke integriteit. Het Hof tilde zwaar aan de vaststelling dat u huidige feiten gepleegd hebt tijdens de proefperiode ingevolge de bij vonnis d.d. 03.03.2021 opgelegde probatiemaatregel.

Het Hof stelde vast dat de door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten samen met de feiten waarvoor u reeds werd veroordeeld bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 13.07.2022, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering vormen van eenzelfde misdadig opzet, dat de huidige feiten voorafgaan aan dat arrest en dat de in dat arrest opgelegde bestraffing geen voldoende bestraffing vormt voor al de misdrijven samen en legde zodoende een bijkomende bestraffing op in uw hoofde van 1 jaar gevangenisstraf.

Het gegeven dat eerdere veroordelingen geen gedragswijziging tot stand brachten, toont aan dat u hardleers bent. Ze wijzen ook op een normvervaging en een asociale en agressieve ingesteldheid.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van justitie. Er werden u verschillende straffen met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden toegekend. Voorwaarden die u naast zich neerlegde. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds verschillende veroordelingen door de Politie rechtbank en een veroordeling door de Correctionele Rechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 26.02.2015, 09.06.2015, 10.12.2015, 26.01.2017, 24.01.2018, 02.10.2018, 27.10.2020, 03.11.2020, 18.03.2022). U werd onder andere meermaals veroordeeld wegens intoxicatie en dronkenschap achter het stuur. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. De Correctionele Rechtbank van Antwerpen verklaarde u op 18.03.2022 ongeschikt om een motorvoertuig te besturen.

Uit het strafdossier blijkt dat u op een problematische wijze omgaat met alcohol en dat er sprake is van een agressieproblematiek. Er liggen thans geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn aan alcohol.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. U geeft blijk van een gevaarlijke en agressieve ingesteldheid. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt.

U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk. Het risico dat uw agressiviteit op een gegeven moment zo uit de hand loopt dat slachtoffers blijvende beperkingen overhouden, kan niet uitgesloten worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 09.02.2023 werd u in de gevangenis van Antwerpen tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U tekende ter ontvangst van de vragenlijst. U stelde te begrijpen wat u moest doen en zou contact opnemen met uw advocaat om samen met hem de vragenlijst in te vullen en de nodige documenten te verzamelen.

Op 27.02.2023 werd aan de griffie van de gevangenis van Antwerpen gevraagd om bij u na te gaan of u het formulier hoorrecht invulde en om u aan te manen dit alsnog over te maken. U stelde dat u de lijst afgegeven had aan uw advocaat en de griffiemedewerker verzocht om nog een exemplaar om deze nogmaals aan u te bezorgen. Nog diezelfde dag werd het formulier wederom overgemaakt.

Op 02.03.2023 telefoneerde u de terugkeerbegeleider om te laten weten dat uw advocaat de documenten en de vragenlijst in het kader van het onderzoek naar uw verblijfsrecht diezelfde week zou doorsturen. U deelde daarnaast ook mee dat u overgebracht werd naar de gevangenis van Merksplas.

Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing heeft de DVZ nog steeds geen ingevulde vragenlijst en geen bijkomende stavingsstukken ontvangen. Aldus liet u op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die uw dossier kenmerken toen u de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor uw belangen op te komen en uw standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Uit het strafdossier blijkt dat u een duurzame relatie had met S. A. I. (geboren op (...)1990 te Sofia, van Bulgaarse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 05.07.2024). Uit deze relatie is één zoon geboren, namelijk P. A. (geboren te Antwerpen op (...)2016, van Bulgaarse nationaliteit). Mevrouw S. A. I. bezocht u tijdens uw huidige detente slechts één maal in de gevangenis, namelijk op 03.03.2023. Uw zoon kwam tot op heden nog niet bij u op bezoek in de gevangenis. Tussen 09.05.2017 en 27.03.2020 stonden u, uw zoon en mevrouw S. officieel ingeschreven op hetzelfde adres.

Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u en mevrouw S. reeds sinds enkele jaren een knipperlicht relatie hadden. Mevrouw S. A. I. verklaarde op 15.10.2020 (vonnis CR Antwerpen d.d. 03.03.2021 p 4) dat de relatie met u sedert september 2020 definitief gedaan is. Zij verklaarde echter bij een verhoor op 15.01.2022 (arrest Hof van beroep d.d. 13.07.2022 p.12) dat zij reeds acht jaar een relatie met u had, maar dat de situatie verslechterd was sinds september 2021. Mevrouw heeft u tussen 19.01.2022 en 03.03.2023, meer dan een jaar, niet bezocht in de gevangenis. Het is niet onredelijk aan te nemen dat heden uw relatie met mevrouw S. A. niet langer van dien aard is dat zij onder de bescherming van artikel

8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Er liggen immers geen stukken voor waaruit blijkt dat uw relatie met mevrouw S. A. I. voldoende hecht en duurzaam is. De politie werd in het verleden meermaals ingeschakeld ten gevolge van problemen tussen jullie. U werd meermaals veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg en belaging tegenover mevrouw. Er werd u tevens een huisverbod opgelegd.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irlen/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

Wat betreft de relatie met uw zoon kan opgemerkt worden dat u niet aantoonde of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met hem, hoe u contact met hem onderhoudt nu hij u nog nooit bezocht in de gevangenis waar u toch al verblijft sinds 29.01.2022, of er een bezoekenregeling is, of u zijn schoolresultaten opvolgt, of u bijdraagt aan het onderhoud van uw zoon A., of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. Er liggen geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en A. Zoals reeds vermeld, werd u veroordeeld voor slagen en verwondingen en belaging op zijn moeder mevrouw S. A. I. U werd daarnaast ook veroordeeld voor feiten van slagen en verwonding op uw zoon. Dat dit misdadig gedrag gevolgen zou kunnen hebben voor uw leven en bijgevolg ook voor het leven van uw zoon had u kunnen weten. Er werd op geen enkele manier aangetoond dat de belangen van uw zoon geschaad zouden worden door de beëindiging van uw verblijfsrecht. Het feit dat u een zoon had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, integendeel u evolueerde van kwaad naar erger. Dit getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover uw zoon, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden.

Daar u al sinds 29.01.2022 in detentie zit, is A. naar alle waarschijnlijkheid al gewend aan uw afwezigheid thuis waardoor uw uitwijzing niet dezelfde ontwrichtende impact op zijn leven zal hebben als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van een volwassene of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw partner afgelopen is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn.

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw zoon voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde en het risico op recidivisme kan niet uitgesloten worden. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat, indien jullie dat zouden willen, het opnieuw uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door de beëindiging van uw verblijfsrecht, is enkel en alleen te wijten aan het crimineel gedrag en gevaar dat van u uitgaat.

Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat uit het strafdossier blijkt dat u een aantal maanden een relatie had met mevrouw R. F. G. (geboren te T. J. J. G op (...)1992, Roemeense nationaliteit, sinds 25.08.2022 afgevoerd te Antwerpen wegens verlies verblijfsrecht). U bent ook veroordeeld voor slagen

en verwondingen ten aanzien van mevrouw F. R. Een huwelijk of wettelijke samenwoning blijkt niet uit de registers. Het laatste en enige bezoek in de gevangenis van mevrouw aan u dateert van 16.07.2021. Uit de registers blijkt dat mevrouw sinds 20.08.2015 gehuwd is met R. F. (geboren op (...)1989, te Timisoara, Roemeense nationaliteit). Een voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, blijkt niet.

Uit de bezoekerslijst blijkt dat sinds u op 19.01.2022 werd opgesloten in de gevangenis éénmalig bezoek kreeg van uw moeder M. R. op 03.03.2023. Het is de Administratie onbekend op basis van welke documenten uw moeder opgenomen werd op de bezoektolating van de gevangenis. Uit nazicht van de registers blijkt dat uw moeder daarin niet opgenomen werd (althans met de schrijfwijze gehanteerd door de gevangenis). Hieruit kan afgeleid worden dat zij nooit een verblijf voor een periode langer dan 3 maanden aangevraagd heeft in België en dat zij dus niet permanent in België verblijft. Indien toch zou blijken dat uw moeder in België verblijfsrecht heeft dient vastgesteld te worden dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). U legde geen enkel document voor zodat de afstammingsband noch de afhankelijkheidsband aangetoond wordt. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw moeder.

Uw grootmoeder T. G. K. (geboren op (...)1955 te K., Bulgaarse nationaliteit, E + kaart geldig tot 09.05.2023) kwam sinds 19.01.2022 tweemaal (14.02.2022 en 26.02.2022) op bezoek in de gevangenis. Uit het strafdossier blijkt daarnaast dat u nog een tante, G. G. A. (geboren op (...)1974, Belgische nationaliteit) heeft in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit een verwantschapsband blijkt. Uw tante komt u bezoeken in de gevangenis (zie bezoekerslijst d.d. 18.04.2023). Uit het gegeven dat in het strafdossier melding werd gemaakt dat u bij uw tante zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar worden afgeleid. U werd in het verleden bovendien veroordeeld voor slagen en verwondingen ten aanzien van uw tante. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van storting). Een louter financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Uw leeftijd (momenteel 32 jaar) laat in beginsel te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u afhankelijk zou zijn van uw tante en/of grootmoeder noch blijkt dit uit uw administratief dossier. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd met (één van) hen.

Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Op 20.10.2010 meldde u zich een eerste keer aan in België. Op 28.08.2013 diende u een eerste aanvraag van een verklaring van inschrijving' (bijlage 19) in de hoedanigheid van Europese werknemer-loontrekkende in en verkreeg u verblijfsrecht. Op 12.12.2014 werd u door de Stad Antwerpen afgevoerd van ambtswege. Op 09.05.2017 diende u te Antwerpen een tweede "aanvraag van een verklaring van inschrijving" (bijlage 19) in, ditmaal in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen en verkreeg u opnieuw verblijfsrecht.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier, behalve de familieleden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u

gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel naar een derde land.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementeringen respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Gelet op uw agressieve ingesteldheid en de verschillende maatregelen van Justitie die u naast zich neer legde, kan het risico dat u ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, is niet van dien aard om onderstaande maatregelen te milderen. Uit Dolsis blijkt dat u legaal tewerkgesteld was tussen 01.07.2013 en 26.05.2014 en op 12.10.2020. Tussen 11.01.2017 en 07.04.2022 was u als zelfstandige aangesloten bij de Sociale Verzekeringskas Acerta. Volgens het strafdossier werkte u in de bouw. U legde echter geen bijkomende stavingsstukken voor. U bent 32 jaar en bij strafeinde d.d. 10.05.2028 zal u 37 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Bulgarije of daar waar u zich zou vestigen geen tewerkstelling zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Bulgarije aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Bulgarije wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55). U heeft er meer dan 22 jaar geleefd en u spreekt de taal. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U heeft er mogelijks nog familieleden of vrienden die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd heeft. Bovendien kan uw familie in België u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Bulgaarse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U vulde het hoorrecht niet in en legde geen bijkomende stavingsstukken voor. U heeft niet aangetoond dat u of iemand van uw familie dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat door de raadsvrouw van verzoeker op 25 oktober 2023 nog bijkomende stukken aan de Raad werden overgemaakt. Dit wordt getiteld "inventaris der overtuigingsstukken" en het gaat concreet om een verklaring van T.G., van S.A., van G.G., foto's, een verklaring van G.G., diploma van verzoeker en een bezoekerslijst van de gevangenis. Daarnaast worden ook ter zitting van 31 oktober 2023 nog bijkomende stukken neergelegd getiteld "aanvullende nota teneinde nieuwe elementen ter kennis te brengen – Artikel 39/76 Vreemdelingenwet". Verder wordt ook gemeld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) de verwerende partij zou zijn.

De Raad moet vaststellen dat de raadsvrouw van verzoeker er verkeerdelijk vanuit gaat dat in de huidige procedure artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet van toepassing zou zijn. Die procedure voor het neerleggen van nieuwe stukken ter zitting kan enkel aangewend worden in de zogenaamde volle rechtsmachtprocedure waarbij een beroep ingediend wordt tegen een beslissing van het CGVS. Thans

kan de Raad enkel rekening houden met stukken die voorlagen op het moment van de bestreden beslissing, zijnde op 27 april 2023. De Raad heeft enkel een annulatiebevoegdheid en doet een ex tunc beoordeling. Hij kan bijgevolg geen rekening houden met de stukken die zijn overgemaakt op 25 oktober 2023, noch met de gelijkaardige stukken die ter zitting zijn neergelegd.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn enig middel het volgende aan:

“Overeenkomstig art. 39/82 § 3 Vreemdelingenwet kan de schorsing van de ten uitvoerlegging van een beslissing van een administratieve overheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de verinniging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit hiernavolgende uiteenzetting zal volgen dat:

A) De bestreden beslissing nietig dient verklaard te worden

B) De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen nadeel voor verzoekster zal berokkenen.

Zodanig dat dient besloten tot worden tot de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Verzoeker ontving op 7.11.2013 een E-kaart en heeft sindsdien zijn leven doorgebracht in België. Verzoeker heeft geen banden meer met Bulgarije.

Verzoeker heeft tevens een partner en zoon in België alsook zijn grootmoeder en tante verblijven in België.

Een onmiddellijke uitvoering zou inhouden dat het verblijf wordt beëindigd en verzoeker het grondgebied zou dienen te verlaten on hierdoor gescheiden wordt van zijn familie hetgeen een schending uitmaakt van art. 8 EVRM.

II.2.2 Ten gronde

II.2.2.1 Nuancering strafrechtelijke veroordelingen

In de beslissing wordt er verwezen naar 4 verschillende veroordelingen van verzoeker wegens strafbare feiten.

Verzoeker heeft in het kader van deze veroordelingen steeds geduid op het feit dat hij hulp nodig heeft voor zijn alcohol-agressieproblematiek. Verzoeker is in deze zin wel degelijk bereid om deel te nemen aan aangeboden hulpverlening.

Op heden ligt een dergelijk voorstel niet voor en is dit tevens niet voor de hand liggend gelet op zijn opsluiting in de gevangenis.

II.2.2 Schending art. 8 EVRM

De beslissing maakt een schending uit van art. 8 EVRM.

De partner van verzoeker, mevr. S. A. en zijn zoon A. wonen immers in België.

Op heden kan verzoeker door zijn opsluiting geen grote rol spelen in het leven van A. maar hij wenst dit wel te doen van zodra hij zou worden vrijgelaten.

Verzoeker tracht zoveel als mogelijk de opvoeding op te volgen.

Daarnaast verblijven ook zijn grootmoeder en tante in België met wie hij contacten onderhoudt.

De familie van verzoeker en zijn belangen situeren zich aldus allemaal in België.

Verzoeker verblijft sinds 2013 in België en heeft hier ook gewerkt.

Hij heeft geen zodanige banden meer met Bulgarije.

Verzoeker meent dat de beslissing een schending uitmaakt van art. 8 EVRM.”

Verzoeker wijst erop dat hij in 2013 in het bezit werd gesteld van een E-kaart en hij sindsdien zijn leven doorbracht in België. Hij heeft geen banden meer met Bulgarije en heeft in België een partner, zoon, grootmoeder en tante. Een beëindiging van het verblijf zou inhouden dat verzoeker het grondgebied zou dienen te verlaten, waardoor hij van zijn familie zou gescheiden worden hetgeen een schending uitmaakt van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker herhaalt dat zijn partner S.A. en zijn zoon in België wonen. Hij erkent dat hij door zijn opsluiting geen grote rol kan spelen in het leven van zijn zoon maar dat wel wenst, eens hij wordt vrijgelaten. Verder herhaalt hij dat zijn grootmoeder en tante in België verblijven met wie hij contact onderhoudt. Verzoeker zijn familie en zijn belangen zijn in België, hij herhaalt op het grondgebied te zijn sedert 2013 en hier ook gewerkt te hebben.

Verzoeker wenst zijn strafrechtelijke veroordelingen te nuanceren. Hij stelt dat hij in het kader van die veroordelingen steeds heeft geduid op het feit dat hij hulp nodig heeft voor zijn alcohol - agressieproblematiek en hij bereid is om deel te nemen aan de aangeboden hulpverlening. Op dit ogenblik zou een dergelijk voorstel evenwel niet voorliggen en is dit ook niet eenvoudig gezien de opsluiting in de gevangenis.

Beoordeling

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

*'1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.'*

Hoewel deze bepaling geen uitdrukkelijke procedurele waarborgen bevat, stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de besluitvormingsprocedure die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Dit geldt zowel voor situaties van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, nr. 29192/95, Ciliz v. Nederland, par. 66) als voor situaties van een eerste toelating tot verblijf (EHRM 10 juli 2014, nr. 52701/09, Mungenzi v. Frankrijk, par. 46; EHRM 10 juli 2014, nr. 2260/10, Tanda-Muzinga v. Frankrijk, par. 68).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83 en GwH 27 januari 2016, nr. 13/2016, B.8.3.) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad kijkt in eerste instantie na of verzoeker een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt immers vooreerst het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker die een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, dient minstens het begin van bewijs aan te brengen van een privéleven of een familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM

waarop hij zich beroept. Dit begin van bewijs dient voldoende nauwkeurig te zijn met inachtneming van de omstandigheden van de zaak.

Indien dit is aangetoond, oefent de Raad slechts een wettigheidscontrole uit op de belangenafweging. Hij gaat na of verweerder alle relevante feiten en omstandigheden in zijn belangenafweging heeft betrokken en, indien dit het geval is, of verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat die afweging heeft geresulteerd in een "fair balance" tussen enerzijds het belang van een vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezins-/privéleven hier te lande en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde. Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren (RvS 26 juni 2014, nr. 227.900; RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 17 november 2016, nr. 236.439).

In eerste instantie wijst verzoeker op zijn gezinsleven met zijn partner. Verweerder heeft wat betreft Mw. S.A. uitgebreid gemotiveerd, aangezien het agressief gedrag van verzoeker ten aanzien van Mw. S.A. meermaals aan de basis lag van verzoeker zijn veroordelingen. Meer specifiek in het licht van artikel 8 van het EVRM motiveert verweerder als volgt:

"Uit het strafdossier blijkt dat u een duurzame relatie had met S. A. I. (geboren op (...)1990 te Sofia, van Bulgaarse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 05.07.2024). Uit deze relatie is één zoon geboren, namelijk P. A. (geboren te Antwerpen op (...)2016, van Bulgaarse nationaliteit). (...) Tussen 09.05.2017 en 27.03.2020 stonden u, uw zoon en mevrouw S. officieel ingeschreven op hetzelfde adres.

Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u en mevrouw S. reeds sinds enkele jaren een knipperlicht relatie hadden. Mevrouw S. A. I. verklaarde op 15.10.2020 (vonnis CR Antwerpen d.d. 03.03.2021 p 4) dat de relatie met u sedert september 2020 definitief gedaan is. Zij verklaarde echter bij een verhoor op 15.01.2022 (arrest Hof van beroep d.d. 13.07.2022 p.12) dat zij reeds acht jaar een relatie met u had, maar dat de situatie verslechterd was sinds september 2021 Mevrouw heeft u tussen 19.01.2022 en 03.03.2023, meer dan een jaar, niet bezocht in de gevangenis. Het is niet onredelijk aan te nemen dat heden uw relatie met mevrouw S. A. niet langer van dien aard is dat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Er liggen immers geen stukken voor waaruit blijkt dat uw relatie met mevrouw S. A. I. voldoende hecht en duurzaam is. De politie werd in het verleden meermaals ingeschakeld ten gevolge van problemen tussen jullie. U werd meermaals veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg en belaging tegenover mevrouw. Er werd u tevens een huisverbod opgelegd."

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder de relatie tussen verzoeker en Mw. S.A. niet voldoende hecht en duurzaam vindt om als beschermingswaardig in de zin van artikel 8 van het EVRM te worden beschouwd. De Raad kan deze beoordeling niet kennelijk onredelijk achten in deze zaak. Het Hof oordeelt dat het begrip 'gezin' niet is beperkt tot relaties die zijn gebaseerd op het huwelijk maar ook andere de facto gezinsbanden kan omvatten waar de partners samenleven buiten een huwelijk (EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 94). Er moet sprake zijn van een stabiele de facto partnerrelatie, ongeacht het geslacht van de partners (EHRM 23 februari 2016, Pajic/Kroatië, § 64). Om te bepalen of een partnerrelatie een voldoende standvastigheid (duurzaamheid) heeft om te worden gekwalificeerd als 'gezinsleven' in de zin van artikel 8 van het EVRM, kan rekening worden gehouden met een aantal relevante factoren, waaronder het al dan niet samenwonen, de aard en duur van de relatie en het al dan niet uiten van toewijding ten aanzien van elkaar, bijvoorbeeld door samen kinderen te hebben (EHRM 20 juni 2002, Al-Nashif/Bulgarije, § 112; EHRM 8 januari 2009, nr. 10606/07, Joseph Grant v. Verenigd Koninkrijk, par. 30).

In casu kan inderdaad bezwaarlijk van een stabiele de facto partnerrelatie gesproken worden, ook al is Mw. S.A. ook de moeder van verzoeker zijn zoon. Verzoeker betwist niet dat de politie meermaals is moeten tussenkomen als gevolg van zijn agressie, noch dat hij meermaals werd veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg of belaging ten aanzien van Mw. S.A. en dat ook een huisverbod door de procureur des Konings werd opgelegd. Dit vindt ook steun in het administratief dossier.

In tweede instantie wijst verzoeker op zijn zoon in België. Dienaangaande motiveert verweerder in het licht van artikel 8 van het EVRM als volgt: *"Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend*

koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987. Irlen/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994. Kroon/Nederland, § 30).

Wat betreft de relatie met uw zoon kan opgemerkt worden dat u niet aantoonde of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met hem, hoe u contact met hem onderhoudt (...) waar u toch al verblijft sinds 29.01.2022, of er een bezoeksregeling is, of u zijn schoolresultaten opvolgt, of u bijdraagt aan het onderhoud van uw zoon A., of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, et cetera. Er liggen geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en A. Zoals reeds vermeld, werd u veroordeeld voor slagen en verwondingen en belaging op zijn moeder mevrouw S. A. I. U werd daarnaast ook veroordeeld voor feiten van slagen en verwonding op uw zoon. Dat dit misdadig gedrag gevolgen zou kunnen hebben voor uw leven en bijgevolg ook voor het leven van uw zoon had u kunnen weten. Er werd op geen enkele manier aangetoond dat de belangen van uw zoon geschaad zouden worden door de beëindiging van uw verblijfsrecht. Het feit dat u een zoon had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, integendeel u evolueerde van kwaad naar erger. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover uw zoon, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden.

Daar u al sinds 29.01.2022 in detentie zit, is A. naar alle waarschijnlijkheid al gewend aan uw afwezigheid thuis waardoor uw uitwijzing niet dezelfde ontwrichtende impact op zijn leven zal hebben als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van een volwassene of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw partner afgelopen is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn.

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw zoon voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde en het risico op recidivisme kan niet uitgesloten worden. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Dat, indien jullie dat zouden willen, het opnieuw uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door de beëindiging van uw verblijfsrecht, is enkel en alleen te wijten aan het crimineel gedrag en gevaar dat van u uitgaat."

De Raad stelt vast dat verweerder uitgebreid heeft rekening gehouden met verzoeker zijn zoon en erkent dat de band tussen een kind en de ouders vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, in principe een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt. Hij erkent eveneens dat de samenwoning tussen het minderjarig kind niet noodzakelijk is voor die band maar dat wel factoren moeten aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de ouder en het kind voldoende standvastig is om die gezinsbanden te creëren. In casu merkt verweerder verder op dat evenwel niet aangetoond is hoe verzoeker invulling geeft aan het gezins- en familieleven met zijn zoon, of hij de schoolresultaten opvolgt, bijdraagt aan het onderhoud, deelt in de beslissingen inzake de opvoeding, etc. In het betoog van verzoeker in het verzoekschrift leest de Raad eveneens de bevestiging dat hij door de opsluiting geen grote rol speelt in het leven van zijn zoon. Hij wenst die rol wel op te nemen bij de vrijlating. Verzoeker ontkent evenwel het motief van verweerder niet dat hij ook werd veroordeeld voor slagen aan en

verwonding van zijn zoon door het Hof van beroep te Antwerpen op 13 juli 2022. De Raad tilt hier zwaar aan. Bijkomend zijn de motieven van verweerder ook niet kennelijk disproportioneel waar hij erop wijst dat nu verzoeker in detentie zit sedert begin 2022, het kind gewend is aan verzoeker zijn afwezigheid en een eventuele verwijdering van het grondgebied niet dezelfde ontwrichtende impact heeft op zijn leven als de uitwijzing van een ouder die wel als gezin samenwoont met het kind. Verder stipt verweerder aan dat verzoeker met zijn zoon kan contact houden via telefoon of internet, of als het kind ouder wordt of mits begeleiding nu reeds op bezoek kan gaan bij verzoeker. De Raad erkent dat een gezinsleven onderhouden met kleine kinderen via moderne communicatiemiddelen bijzonder moeilijk is, doch volgt in dit dossier het standpunt van verweerder dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit verzoeker zijn gedrag voortvloeit zodanig is dat zijn familiale belangen geen voorrang krijgen op het vrijwaren van de openbare orde. Het bemoeilijken van het gezinsleven tussen verzoeker en zijn zoon als gevolg van het beëindigen van het verblijfsrecht is een feit, maar in casu kan de Raad volgen dat dit te wijten is aan verzoeker zijn aanhoudend gevaarlijk gedrag, zelfs ten aanzien van zijn minderjarige zoon. Ten overvloede blijkt overigens uit de veroordelingen die zich in het administratief dossier bevinden, dat verweerder in de bestreden beslissing terecht gewezen heeft op het feit dat verzoeker zich ook schuldig heeft gemaakt aan ernstige slagen en verwondingen aan zijn andere vriendin Mw. F.R. en aan levensbedreigend geweld (schoppen op het hoofd) ten aanzien van een man.

Verzoeker wenst zijn strafrechtelijke veroordelingen (naast de vele verkeersrechtelijke veroordelingen) te nuanceren door het feit dat hij steeds bereid is geweest in te gaan op hulpverlening voor zijn alcohol- en agressieproblematiek en dat dergelijke begeleiding in de gevangenis niet evident is.

Verweerder motiveert evenwel dienaangaande dat er thans geen stukken voorliggen waaruit kan afgeleid worden dat de agressieproblematiek onder controle is of dat verzoeker niet langer verslaafd is aan alcohol. Verzoeker betwist dit niet. Verzoeker betwist evenmin dat hij agressieve feiten heeft gepleegd tijdens een proefperiode waarbij bij vonnis van 3 maart 2021 probatiemaatregelen werden opgelegd. Verweerder motiveert in de beslissing dat verzoeker verschillende straffen met uitstel heeft gekregen, gekoppeld aan probatievoorwaarden maar dat hij die voorwaarden naast zich neerlegde. Verzoeker gaat aan al die motieven in de bestreden beslissing voorbij. Bijgevolg hecht de Raad weinig gewicht aan de verklaring van verzoeker dat hij bereid is aan zijn alcohol- en agressieproblematiek te werken. Ook de beoordeling van het gezinsleven tussen verzoeker en zijn zoon enerzijds en de belangenafweging die verweerder heeft gemaakt anderzijds acht de Raad in casu niet kennelijk disproportioneel.

Tot slot wijst verzoeker ook nog op zijn grootmoeder en tante in het verzoekschrift. Dienaangaande motiveert verweerder in de beslissing als volgt: *“Uw grootmoeder T. G. K. (geboren op (...)1955 te K., Bulgaarse nationaliteit, E + kaart geldig tot 09.05.2023) kwam sinds 19.01.2022 tweemaal (14.02.2022 en 26.02.2022) op bezoek in de gevangenis. Uit het strafdossier blijkt daarnaast dat u nog een tante, G. G. A. (geboren op (...)1974, Belgische nationaliteit) heeft in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit een verwantschapsband blijkt. Uw tante komt u bezoeken in de gevangenis (zie bezoekerslijst d.d. 18.04.2023). Uit het gegeven dat in het strafdossier melding werd gemaakt dat u bij uw tante zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en haar worden afgeleid. U werd in het verleden bovendien veroordeeld voor slagen en verwondingen ten aanzien van uw tante. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Een louter financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Uw leeftijd (momenteel 32 jaar) laat in beginsel te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u afhankelijk zou zijn van uw tante en/of grootmoeder noch blijkt dit uit uw administratief dossier. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd met (één van) hen.*

Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

Verweerder kan in zijn motieven gevolgd worden dat volgens de rechtspraak van het EHRM enkel van een beschermingswaardig gezinsleven tussen meerderjarige familieleden kan gesproken worden indien, naast de afstammingsband, een bijkomende vorm van afhankelijkheid blijkt. Verweerder motiveert eveneens dat het feit dat verzoeker mogelijk bij zijn tante zou kunnen gaan wonen op zich geen bijzondere band van afhankelijkheid kan aannemelijk maken. Dit is niet kennelijk onredelijk gezien verweerder terecht kon aanstippen dat verzoeker een man van 32 jaar is waarvan in beginsel kan verondersteld worden dat hij in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in zijn levensonderhoud te voorzien. De Raad volgt eveneens het motief van verweerder waar hij stelt dat indien toch financiële steun vereist zou zijn, nu verzoeker stelt geen banden meer te hebben met Bulgarije, de familie in België ook op afstand dergelijke steun kan bieden. De conclusie van verweerder dat er geen bijkomende band van afhankelijkheid kan worden vastgesteld zodat evenmin sprake is van een beschermingswaardig gezinsleven met de meerderjarige familieleden in de zin van artikel 8 van het EVRM, zoals met de grootmoeder en tante van verzoeker, is in casu niet kennelijk onredelijk.

In het licht van het gezinsleven van verzoeker blijkt geen schending van artikel 8 van het EVRM.

Verder stipt verzoeker nog summier aan dat hij sinds 2013 in België verblijft en hier ook heeft gewerkt en geen zodanige banden meer heeft met Bulgarije. De Raad vermoedt dat verzoeker hiermee doelt op zijn privéleven. Uit de motieven van verweerder in de bestreden beslissing blijkt dat wordt aangenomen dat verzoeker gedurende de geruime tijd die hij reeds in België verblijft een privéleven heeft opgebouwd, dat beschermingswaardig is, doch dat die banden niet van dergelijke aard zijn dat die zouden kunnen opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat verzoeker door zijn gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Het contact met vrienden en kennissen uit België kan worden onderhouden met moderne communicatiemiddelen en bezoek in het herkomstland is mogelijk. Verweerder erkent eveneens dat verzoeker in het verleden in België heeft gewerkt maar stipt aan dat niet blijkt dat verzoeker in Bulgarije geen tewerkstelling meer zou kunnen vinden om in zijn levensonderhoud te voorzien. Verweerder erkent dat de herintegratie in Bulgarije niet gemakkelijk zal zijn, maar stipt aan dat verzoeker toch 22 jaar in Bulgarije heeft geleefd, de taal spreekt en dat de familie in België ook op afstand financiële steun kan bieden. Opnieuw stelt verweerder dat de bescherming van de openbare orde zwaarder weegt dan verzoeker zijn privébelangen. De Raad kan niet vaststellen dat die belangenafweging disproportioneel of kennelijk onredelijk zou zijn. Verzoeker gaat op geen enkele wijze in op al deze motieven.

In het licht van het privéleven van verzoeker blijkt evenmin een schending van artikel 8 van het EVRM.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

A. MAES,
M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES